

College 'Maatschap, vof en CV'

mr. S. van de Griek

Universiteit van de Nederlandse Antillen

Dinsdag 13 april 2010 van 19.00 - 20.30 uur

Personen vennootschappen

1. We zullen vandaag de personen vennootschappen behandelen. Personen vennootschappen zijn contractuele samenwerkingsverbanden voor bedrijf of beroep. Het zijn dus geen rechtspersonen.
2. In de wetgeving zijn drie personen vennootschappen geregeld, namelijk de maatschap, de vennootschap onder firma (vof) en de commanditaire vennootschap (CV). De maatschap vind u in het Burgerlijk Wetboek, vanaf art. 7A:1630 e.v. De vof en CV vind u niet in het Burgerlijk Wetboek, maar in het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen, vanaf art. 11 e.v.
3. De vof en de CV zijn bijzondere vormen van de maatschap. De maatschap wordt niet enkel in het leven geroepen om winst te maken, maar ook om kosten te besparen of verliezen te verminderen.

De maatschap

4. Voor het bestaan van een maatschap zijn een aantal zaken vereist, namelijk de volgende:
 - een uitdrukkelijke of stilzwijgende (vormvrije) overeenkomst (art. 7A:1630 BW) (dit kan dus ook mondeling);
 - een actieve samenwerkingen, derhalve de wil om samen te ondernemen op voet van gelijkwaardigheid (inbreng kan ook passief zijn, bijvoorbeeld door goederen in te brengen);
 - een inbreng door elk van de maten van geld, goederen of arbeid (art. 7A:1631 lid 2 BW), bijvoorbeeld inbreng van een zaak door levering in mede-eigendom, economische inbreng, inbreng in genot, know how of goodwill;
 - het doel om voordeel (winst) te behalen door samenwerking in het economisch verkeer (art. 7A:1633 BW) en

- de bedoeling om dit voordeel onderling te verdelen; een huwelijk als zodanig is derhalve geen maatschap en iemand die niet gerechtigd is tot een aandeel in het voordeel kan niet als een vennoot worden aangemerkt.
5. Wat rechtens geldt tussen de maten wordt geregeld door de wettelijke regeling van de maatschap (art. 7A:1630 BW e.v.), door de maatschapsovereenkomst en de redelijkheid en billijkheid (artt. 6:2 en 6:248 BW).
 6. Vroeger werden maatschappen aangegaan tussen natuurlijke personen om een beroep uit te oefenen (en de vof om een bedrijf uit te oefenen). Tegenwoordig worden maatschappen meestal gevormd door NV's of BV's als maten. In deze vorm wordt de maatschap ook wel joint venture genoemd. De reden dat men vennootschappen als maten laat deelnemen in maatschappen is gelegen op het fiscale vlak alsmede vanwege het voorkomen of beperken van aansprakelijkheden.
 7. Het boek behandelt enkel de openbare maatschap niet de stille maatschap, zodat ik in dit college enkel aandacht zal besteden aan de openbare maatschap. Om kort het verschil aan te geven: de openbare maatschap is een maatschap die openlijk deelneemt aan het rechtsverkeer, met een maatschapsnaam. Dit kunnen de namen van de maten zijn, of een andere, bedachte, naam. Een stille maatschap is een maatschap die zonder naam bestaat.
 8. De openbare maatschap kan tot op bepaalde hoogte zelfstandig in rechte optreden. Deze kan namelijk in rechte worden betrokken, zonder dat alle maten afzonderlijk worden gedagvaard. Dit is bepaald in het arrest Moret Gudde Brinkman, HR 5 november 1976, NJ 1977, 586 (in de bundel).

Bestuurshandelingen, beschikkingshandelingen en vertegenwoordiging

9. Iedere maat is bevoegd tot het verrichten van bestuurshandelingen, tenzij een afwijkende regeling is opgenomen in de maatschapsovereenkomst (art. 7A:1651 BW). In de wet wordt niet gesproken van bestuur maar van beheer. Art. 7A:1651 sub 1 bepaalt:

"de vennoten worden geacht zich over en weder de macht te hebben verleend om de een voor de ander te beheren. Hetgeen ieder van hen verricht, is ook verbindend voor het aandeel der overige vennoten, zonder dat hij hun toestemming hebbe bekomen; onverminderd het recht van deze laatstgemelden, of van een hunner, om zich tegen de handeling, zolang die nog niet gesloten is, te verzetten".
10. Onder bestuurshandelingen kunt u verstaan: alle handelingen die bij de normale werkzaamheden in de maatschap behoren, en die bijdragen aan het in standhouden en vruchtdragend houden van het gemeenschappelijke vermogen. Voorbeelden zijn het kopen van kantoor apparatuur, het aangaan van een schoonmaak overeenkomst, en het aangaan van een rekening courant verhouding met een bank betreffende de dagelijkse betalingen. Zoals aangegeven, als men niet wil dat een maat dergelijke handelingen verricht, dan zal dit in de maatschapsovereenkomst uitgesloten moeten

worden. Men kan ook de bevoegdheid van maten beperken, bijvoorbeeld door ze bestuursbevoegd te laten zijn, maar met bepaalde financiële grenzen. Een individuele maat kan bijvoorbeeld zelfstandig bevoegd zijn voor het aangaan namens de maatschap van overeenkomsten tot NAF. 5.000,-, en enkel gezamenlijk bevoegd voor overeenkomsten met hogere waarden.

11. indien deze grenzen worden overschreden door een maat, dan pleegt hij intern wanprestatie jegens de overige maten. Immers, hij komt het maatschapscontract niet na. Extern (jegens derden) is hij persoonlijk aansprakelijk voor het geheel. Immers, de derde te goeder trouw mocht erop vertrouwen dat de maat namens de maatschap handelde.
12. Als men binnen de maatschap wil voorkomen dat een maat de maatschap bindt, dan zal dat aan derden duidelijk moeten blijken, door inschrijving daarvan in het handelsregister. Als de maatschap niet is ingeschreven in het handelsregister dan zal dit op andere wijze moeten blijken, hetgeen meestal een probleem is.
13. Er wordt vanuit gegaan dat ingrijpendere handelingen niet tot de normale bestuurshandelingen behoren, zoals het aangaan van een kredietrelatie met een bank, het verlenen van hypotheek op het bedrijfspand, fuseren met andere ondernemingen, of een ingrijpende personele reorganisatie. Dergelijke ingrijpende handelingen zijn beschikkingshandelingen en vergen voorafgaande besluitvorming van de maten. Iedere maat heeft een vetorecht. Met andere woorden: als één maat het niet eens is met het voorstel, gaat het niet door.
14. Het toelaten van een nieuwe maat betreft niet een beslissing waarvoor enkel besluitvorming zoals zojuist besproken nodig is. Immers, alle maten hebben een contractuele relatie met elkaar. Voor toetreding van een nieuwe maat dient derhalve het maatschapscontract open gebroken te worden en dient de nieuwe maat ook contractspartij te worden.
15. In beginsel komt met de bestuursbevoegdheid ook de vertegenwoordigingsbevoegdheid. Immers, een derde mag in beginsel verwachten dat indien een maat namens de maatschap handelt hij ook bevoegd is de maatschap te vertegenwoordigen. Natuurlijk kan dit anders zijn, bijvoorbeeld als bekend gemaakt is dat een bepaalde maat niet zelfstandig bevoegd is, dan kan hij ook niet zelfstandig de maatschap vertegenwoordigen, en was dat kenbaar voor de derde.

Verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid

16. De maten zijn voor gelijke delen aansprakelijk voor de verplichtingen van de maatschap. Als een maat optreedt voor rekening van de maatschap, terwijl hij daartoe niet bevoegd was, dan is in beginsel, zoals al gezegd, de betreffende maat persoonlijk aansprakelijk. In het geval de transactie per saldo financieel voordelig was voor de maatschap, dan kunnen toch alle maten worden aangesproken door de wederpartij. De wederpartij zal wel moeten bewijzen dat de transactie inderdaad financieel voordelig was voor de maatschap. De maatschap kan er ook voor kiezen om de onbevoegde handeling te bekrachtigen. Daartoe moeten alle maten dan unaniem beslissen.

17. Jegens elkaar en jegens de maatschap zijn alle maten verantwoordelijk en aansprakelijk voor hetgeen zij als maat verrichten. De aansprakelijkheid geldt bijvoorbeeld met betrekking tot schade door de toerekenbare tekortkoming van de betreffende maat.
18. Alle maten moeten een duidelijke administratie voeren en de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers op zodanige wijze te bewaren dat hun rechten en plichten te allen tijde kunnen worden gekend (art. 3:15a BW).

Winstverdeling

19. Iedere maat móet een aandeel in de winst toekomen (art 7A:1647 lid 1 BW). Het artikel bepaalt: “Het beding waarbij aan een der vennoten al de voordelen mochten toegezegd zijn, is nietig.”
20. Lid 2 bepaalt dat het wel geoorloofd is om één maat alle verliezen te laten dragen.
21. Art. 7A:1646 lid 1 BW bepaalt dat het niet geoorloofd is dat één maat of een derde bepaalt welk aandeel iedere maat in de winst krijgt. De wet bepaalt niet dat iedere maat hierover moet beslissen, zodat aangenomen kan worden dat zolang er meer dan één maat beslist over het aandeel dat iedere maat in de winst krijgt, dit geoorloofd is. Besluitvorming over verdeling van de winst met meerderheid van stemmen zou derhalve geoorloofd moeten zijn. Maar andere besluitvorming kan dus ook geoorloofd zijn, zolang maar niet één persoon over de winstverdeling beslist.
22. Zoals gezegd is de maatschap geen rechtspersoon. Inmiddels is de heersende leer dat de openbare maatschap wel een afgescheiden vermogen heeft. Het maatschapsvermogen, voor zover goederenrechtelijk ingebracht, behoort in gemeenschap toe aan de gezamenlijke maten. Zolang de maatschap bestaat hebben de maten derhalve niet het recht te beschikken over het door hun ingebrachte aandeel in het vermogen van de maatschap. En ook niet over het in de maatschap verworven vermogen.

Ontbinding

23. Over ontbinding bepaalt artikel 7A:1658 BW het volgende:

“Een maatschap wordt ontbonden;

1. door verloop van de tijd, voor welke dezelve is aangegaan;
2. door het tenietgaan van een goed of de volbrenging der handeling, die het onderwerp van de maatschap uitmaakt”;
3. door opzegging van een vennoot aan de andere vennoten;
4. door de dood of de curatele van een hunner, of indien hij in staat van faillissement is verklaard.”

24. De maatschap moet dan afgewikkeld worden en er mogen geen nieuwe activiteiten worden ontplooid.
25. Dit is echter regelend recht. De maten kunnen in de maatschapsovereenkomst ook overeenkomen dat bijvoorbeeld bij de dood of faillissement van een maat de maatschap wordt voortgezet met de overige maten. Het vermogen moet dan wel worden verdeeld. Immers, het deel van de uittredende maat moet worden uitgekeerd.
26. Aan de rechter kan ook verzocht worden de maatschap te ontbinden, wegens gewichtige redenen (art 7A:1659 BW). Een dringende reden zou kunnen zijn dat een maat niet aan zijn verplichtingen voldoet. De rechter kan de vordering toewijzen onder door hem te stellen voorwaarden. Hij kan de partij die tekort is geschoten in de nakoming van diens verplichtingen tot schadevergoeding veroordelen.
27. Als in de maatschapsovereenkomst voortzetting is overeengekomen is het verstandig om daarin ook een regeling op te nemen over hoe het gemeenschappelijk vermogen instand gehouden zal worden. Het boek noemt drie bedingen die daarbij kunnen worden gebruikt, namelijk de volgende:
- a. het verblijvingsbeding met betrekking tot goederen die in gemeenschap (dus goederenrechtelijk) aan de maten toebehoren (het vermogen wordt tussen de maten verdeeld, zodanig dat het 'verblijft' aan de resterende maten en de uittredende maat of zijn erfgenamen een vorderingsrecht terzake van het maatschapsaandeel krijgen; ingevolge art. 3:186 BW is levering van de diverse vermogensbestanddelen aan de overblijvende maten vereist;
 - b. het toebedelingsbeding (een optie voor de overblijvende maten of een onherroepelijk aanbod aan hen om te kiezen voor het verblijven aan hen van het gehele gemeenschapsvermogen of delen daarvan) en
 - c. het overnemingsbeding (een beding om de goederen die economisch of in genot zijn ingebracht – en die dus niet tot de gemeenschap behoren – van de uittredende maat of zijn erfgenamen over te nemen).
28. Houd u er rekening mee dat de titel 'Gemeenschap' van boek 3 BW deels ook van toepassing is op personenvennootschappen, met name artt. 189 t/m 194 met betrekking tot ontbinding en art. 170 met betrekking tot vereffening. In beginsel ligt het beheer bij de deelgenoten gezamenlijk maar zij kunnen een andere regeling treffen (art. 168)
29. Wat wij hebben besproken over ontbinding van de maatschap geldt ook voor de vof en de CV.

De vennootschap onder firma (vof)

30. Men noemt de vof ook wel een gekwalificeerde maatschap. Dat betekent dat de vof een maatschap is, maar een bijzondere vorm daarvan. De regels betreffende de vof zijn in beginsel dezelfde als die van de maatschap, alsmede de regels betreffende de vof in het Wetboek van Koophandel (art. 11 e.v.). In het Wetboek van Koophandel wordt op een aantal plaatsen afgeweken van de regels betreffende de maatschap.
31. Een vof neemt deel aan het rechtsverkeer onder een gemeenschappelijke naam (dus 'geen stille vof'), oefent een bedrijf uit (bij de maatschap een beroep) en heeft een afgescheiden vermogen.
32. Het karakter van de maatschap en van de vof verschilt dus van elkaar. Bij het uitoefenen van een bedrijf is er sprake van een vof en bij het uitoefenen van een beroep is er sprake van een maatschap. Er zijn grensgevallen, zoals het boek beschrijft. In het boek wordt bijvoorbeeld de notaris genoemd en daar wordt de vraag bij gesteld wat het de gemiddelde cliënt uitmaakt welke notaris van de maatschap de akte passeert. Mij lijkt het dat hetzelfde gezegd kan worden over advocaten. Als een cliënt niet een speciale voorkeur heeft voor een advocaat, kiest hij ook het kantoor uit en niet de betreffende advocaat van dat kantoor. Met notarissen is dat net zo, wat mij betreft. Het voorgaande geeft des te meer aan dat er verschillende meningen en dus grensgevallen zijn. Maar simpel gezegd: een maatschap die handelsproducten verkoopt is een vof (karakter van bedrijf) en een maatschap van advocaten is een maatschap (karakter van beroep).
33. Een ander verschil tussen de maatschap en de vof is dat de vof ingeschreven moet staan in het handelsregister van de Kamer van Koophandel (art. 20 WvK). Immers, het criterium voor inschrijving in het handelsregister is het drijven van een onderneming. De maatschap hoeft niet ingeschreven te staan, maar dit mag wel.
34. Een vof komt tot stand door middel van een overeenkomst. In tegenstelling tot de maatschap, waarbij de overeenkomst ook mondeling mag zijn, moet de overeenkomst bij de vof schriftelijk zijn (een onderhandse of authentieke akte, art. 19 lid 1 WvK). Het ontbreken van deze schriftelijke overeenkomst kan echter niet aan derden worden tegengeworpen.
35. In de akte moet de woonplaats van de vof vermeld worden. Indien die in de Nederlandse Antillen gelegen is en de vof in het handelsregister is ingeschreven met deze woonplaats, dan is het Nederlands Antilliaans recht van toepassing op de vof. Partijen mogen een ander recht van toepassing verklaren, mits dit in overeenstemming is met het internationaal privaatrecht van de Nederlandse Antillen (art. 19 lid 3 en 4 WvK). De rechter die zich over de vraag van het toepasselijk recht buigt zal uiteindelijk het oordeel geven, welk recht van toepassing is in een bepaald geval. Hij zal zoveel mogelijk aansluiting zoeken bij de rechtskeuze van partijen. Wanneer een vof maatschappelijk en economisch behoort tot de sfeer van een bepaald land (het land waar de vof haar activiteiten verricht en waar de vof deelneemt aan het rechtsverkeer) dan zal de vof op basis

van het internationaal privaatrecht van het betrokken land doorgaans in zijn externe verhoudingen door het recht van dat land worden beheerst.

36. Artikel 12 bepaalt: “Iedere vennoot, die daarvan niet is uitgesloten, is bevoegd ten name van de vennootschap te handelen, gelden uit te geven en te ontvangen, en de vennootschap aan derden en derden aan de vennootschap te verbinden.”
37. Als een vennoot niet uitdrukkelijk vermeldt dat hij namens de vof handelt maar de wederpartij dat wel in redelijkheid uit de omstandigheden kon afleiden, dan handelt hij toch namens de vof. In het geval de vof ondanks de verplichting daartoe niet in het handelsregister staat ingeschreven, dan wordt het doel van de vof geacht zonder beperkingen te zijn. Alle vennoten zijn dan bestuursbevoegd. Eventuele contractuele beperkingen kunnen niet worden tegengeworpen aan derden, niet te goeder trouw en niet te kwader trouw. Immers, artikel 26 WvK bepaalt: “Zolang de inschrijving in het handelsregister niet is geschied, wordt de vennootschap onder firma ten aanzien van derden aangemerkt als algemeen voor alle zaken, als aangegaan voor onbepaalde tijd en als geen der vennoten uitsluitende van het recht om voor de firma te handelen en te tekenen.”
38. Indien de vof wel is ingeschreven in het handelsregister, en een vennoot handelingen pleegt waartoe hij volgens het handelsregister niet bevoegd is of niet binnen het doel van de vof vallen, dan is de vof daaraan niet gebonden. Immers, de beperkingen waren kenbaar voor de derden.
39. Verkoop van de de vof kan enkel besloten worden door alle vennoten tezamen (bij de cv door alle beherend en stille vennoten samen). Immers, alle activa en passiva moeten afzonderlijk geleverd worden aan de koper.
40. Bij de vof zijn alle vennoten hoofdelijk aansprakelijk voor de verbintenissen van de vof. Art. 14 WvK bepaalt: “In een vennootschap onder firma is iedere vennoot wegens de verbintenissen der vennootschap hoofdelijk verbonden”. De wet bepaalt niet dat deze hoofdelijke aansprakelijkheid geldt voor schulden van de vof vanaf het moment van toetreding van de betreffende vennoot. Hij zal derhalve hoofdelijk aansprakelijk zijn voor schulden van de vof, ook indien deze zijn ontstaan voordat de vennoot toetrad,
41. In de literatuur wordt verdedigd – en dat geldt ook voor de maatschap – dat de vennoten ook aansprakelijk zijn voor verbintenissen uit een onrechtmatige daad ontstaan, mits de onrechtmatige daad door een vennoot is gepleegd met betrekking tot zijn vennootschapsactiviteiten en dat zijn doen of nalaten in het maatschappelijk verkeer heeft te gelden als gedraging van de vennootschap.
42. Ook de vof heeft een afgescheiden vermogen, net als de maatschap. Een crediteur van de vof heeft derhalve voor een vordering op de vof verhaal op het vermogen van de vof en anderzijds op het privé vermogen van de vennoten.

43. Faillissement van de vof betekent ook faillissement van de vennoten. De namen van de vennoten moeten dan wel ook in de faillissementsaanvraag staan. Faillissement van een vennoot betekent niet faillissement van de vof, maar betekent volgens de wet wel dat de vof daarmee wordt ontbonden. Dit bespreken we al bij de maatschap. Het maatschaps- of vof contract kan wel bepalen dat dit niet het geval is.

De commanditaire vennootschap

44. Een CV (in de wet genaamd 'vennootschap bij wijze van geldschieting') betreft ook een bedrijf, net als de vof. Ook hier wordt vermogenrechtelijk voordeel nagestreefd. Zoals de vof een bijzondere vorm van de maatschap is, is de CV (mits met meerdere beherend vennoten) een bijzondere vorm van de vof. Wat anders is bij de CV, is dat de bedrijfsuitvoering mede voor rekening komt van één of meer stille vennoten (commandieten). De commandieten lopen risico tot het bedrag van hun inbreng. Art. 15 WvK bepaalt: "De vennootschap bij wijze van geldschieting, anders en commandite genaamd, wordt aangegaan tussen een persoon, of tussen meer dan een hoofdelijk verbonden vennoten, en een of meer andere personen als geldschieters".

45. Een stille CV, waarbij sprake is van een niet openbaar samenwerkingsverband tussen een of meer beherende en commanditaire vennoten, die niet duidelijk als een CV aan het rechtsverkeer deelneemt, wordt niet als een CV beschouwd.

46. Een CV is openbaar wanneer deze in het handelsregister is ingeschreven, Ook kan de openbaarheid uit omstandigheden blijken, zoals uit briefpapier en reclame. De openbaarheid moet dus blijken.

47. De beherend vennoten van de CV zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de verbintenissen van de CV (zoals bij de vof). Als gezegd is het risico van de stille vennoten beperkt tot het bedrag van hun inbreng. De commanditaire vennoot mag geen bestuurs- of beschikkingshandelingen verrichten. Doet hij dit toch, dan is hij aansprakelijk zoals de beherend vennoot.

48. Art. 17 WvK bepaalt in lid 2: "De vennoot mag noch daden van beheer verrichten, noch in de zaken van de vennootschap werkzaam zijn". En lid 3: "Hij draagt niet verder in de schade dan ten belope van de gelden, welke hij in de vennootschap heeft ingebracht of heeft moeten inbrengen, zonder dat hij immer tot teruggave van genoten winsten verplicht zij."

49. De commandiet mag wel intern werkzaamheden voor de CV verrichten en invloed uitoefenen op de gang van zaken van de CV. In beginsel dienen alle vennoten samen (beherend en stil) het beleid van de vof vast te stellen. De beherend vennoten hebben wel ruimte voor het bepalen van het beleid. Zij zijn immers verantwoordelijk bij het handelen namens de CV.

50. Intern kan worden afgesproken dat de vennoten niet voor hetzelfde bedrag draagplichtig zijn. Dit is hetzelfde als bij de vof en de maatschap.

51. Met betrekking tot de winst geldt hetzelfde als bij de vof en de maatschap. Zolang niet één vennoot over het winstaandeel van de vennoten beslist, zijn er diverse regelingen mogelijk.
52. Een CV kan één of meer beherend vennoten hebben. Als de CV meerdere beherend vennoten heeft, dan is de CV tevens een vof. Er is veel discussie over geweest, maar inmiddels heeft de Hoge Raad bepaald dat een CV met één beherend vennoot ook een afgescheiden vermogen heeft.
53. Als een CV met één beherend vennoot failliet gaat, dan gaan de crediteuren van de CV voor de commanditaire vennoot. Immers, de commanditaire vennoot heeft zijn inbreng gedaan om de kredietwaardigheid van de CV te vergroten.
54. Het faillissement van de CV wordt gelijkgesteld aan het faillissement van de beherend vennoot. Bij het bepalen van ieders aandeel bij faillissement geldt het volgende:
 - Het aandeel van zaakscrediteuren wordt bepaald op basis van concurrentie met alleen prive crediteuren;
 - Het aandeel van privé crediteuren wordt bepaald op basis van concurrentie met prive crediteuren en commanditaire vennoten;
 - Het aandeel van de commanditaire vennoten bestaat uit hetgeen resteert van de boedel na aftrek van de aandelen van de zaaks- en privé crediteuren.

De contractuele joint venture

55. Onder een joint venture wordt vaak verstaan een contractueel samenwerkingsverband tussen rechtspersonen.
56. Zoals prof. Mohr het omschrijft is een contractuele joint venture: “de samenwerking tussen twee of meer rechtspersonen in de rechtsvorm van een personenvennootschap, waarbij de partners slechts een deel van hun (ondernemings)activiteiten inbrengen in het samenwerkingsverband, terwijl zij overigens in hun bedrijfsuitoefening geheel zelfstandig blijven. Te denken valt bijvoorbeeld aan een joint venture tussen een werf en een machine fabrikant om gezamenlijk olieplatforms te bouwen.”
57. Aangezien het gaat om een bedrijfsuitoefening, zouden de vof en de CV hiervoor geschikt zijn.
58. Vaak wordt niet enkel een vennootschapscontract opgesteld maar ook een joint venture overeenkomst. Daarin nemen de partners op wat het doel is van de joint venture, wat hun intenties zijn, wat ieders bevoegdheden en beperkingen zijn, hoe het doel bereikt zal worden, etc.
59. In beginsel kan ook door de BV of NV worden deelgenomen in een joint venture. Vaak staan de statuten dit toe, maar het is natuurlijk afhankelijk wat er in het concrete geval in de statuten is geregeld. Afhankelijk van de vraag in hoeverre de controle van de NV of BV wordt beperkt door deelname (bijvoorbeeld, indien de BV of NV toetreedt in een CV als stille vennoot, heeft de

beherend vennoot grote zeggenschap binnen de CV), zal bekeken moeten worden of toestemming van de aandeelhoudersvergadering nodig is voor deelname.

** alle genoemde artikelen betreffen artikelen van het Burgerlijk Wetboek van de Nederlandse Antillen (BW).*

** voor zover er geen boeknummer voorafgaat aan het artikel, dan geldt dat het artikel ziet op boek 2 BW betreffende rechtspersonen.*

* * * * *